

Förord

Självinsikt är något av det svåraste som finns att erövra. Jesus träffade mitt i prick när han sa att vi har lättare att se flisan i vår broders öga än bjälken i vårt eget. Hur kan vi se oss själva utifrån? Hur upptäcker vi våra ”blinda fläckar”?

Det här gäller oss som individer, men också oss som kollektiv. Hur ser man de långsamma förändringarna, förskjutningarna i värderingar och attityder i sin egen kultur? Självklart sker det förändringar också bland oss som troende, men vilka är medvetna och goda förändringar och vilka är det som bara sker? Paulus talar om att vi inte ska anpassa oss efter denna världen, utan förvandlas genom förnyelsen av våra tankar ”så att ni kan avgöra

vad som är Guds vilja: det som är gott, behagar honom och är fullkomligt.” Men hur gör man för att förnyas i sina tankar? Hur hittar man en sund självinsikt?

När Jesus ville hjälpa människor att se bjälken i det egna ögat lämnade han ofta de argumenterande resenärerna åt sidan och berättade en berättelse. En liknelse, ibland en allegori. När man känner igen sig själv i en berättelse når budskapet in. Ibland står det att Jesu motståndare kände sig träffade. Allegorin har använts framgångsrikt genom historien. John Bunyans *Kristens resa* är det klassiska exemplet. C S Lewis utvecklade konstarten till briljans i *Från helvetets brevskola* och i Narniaserien.

Arvid Nyström är en av de yngre kristna författarna som blivit uppskattad genom uppbyggelseböcker som *Vägskalet – skäl att välja Vägen*, *Vägen genom öknen* och *För att tända en eld*. Nu har han skrivit en bok i en helt annan kategori. Med allegorins hjälp försöker han ge oss ett utifrån-perspektiv på vår egen kultur och hur vi förändras – utan att kanske märka det. I femton brev från en resenär i *Själkland*, och till sist ett brevsvaret från *Hopp-land*, behandlas områden som historielöshet, synen på relationer, teknik, ålderdom och död. Boken är inte minst en uppgörelse med den västerländska individualismen. Självländsbornas ständiga stirrande i *spegelapparaterna* är

avslöjande. Riktigt närgånget blir det när synen på kyrkan och religionen behandlas.

Det är uppfriskande att en nutida författare använder allegorin som litterär form. Arvid Nyström gör det med en språklig elegans och är framför allt träffsäker i sin analys. Jag hoppas att många tar chansen att läsa boken, helst i en kontext där den kan bearbetas i samtal. Kanske kan *Brev från Självland* hjälpa oss en bit på väg i att upptäcka bjälkarna i våra egna ögon.

Sören Perder

Pastor, författare och bibellärare